

David en Goliath

Jambo nieuwsbrieflezers (Hallo in Swahili) 31-12-2003 Ruiru

Habari (Hoe gaat het in Swahili)

Sinds april dit jaar weten we dat David een nieuwe hartklep nodig heeft is. Gezien David's zwakke lichaam werd besloten David te stabiliseren en de operatie zou plaatsvinden begin 2004. David ging vanaf toen iedere maand naar het ziekenhuis voor testen en zijn medicijnen werden hierop bijgesteld. Hij mocht in het weeshuis verblijven en kreeg iedere dag extra ijzer tijdens het lunchuur bij mij thuis.

Nu twee weken voor kerst in de nacht van donderdag op vrijdag word ik geroepen door de kinderen: "Ria, het gaat niet goed met David, kom!".

Ik bel zijn cardioloog en David wordt deze nacht nog opgenomen in het ziekenhuis.

Er zijn niet veel cardiologen in Kenia en de beste optie is het regeringsziekenhuis omdat daar de cardioloog zich bevindt.

De cardioloog belooft me naar David toe te gaan.

Ik bezoek David, hij is niet gelukkig daar, er liggen meerdere mensen in een bed en mensen sterven voor zijn ogen. Hij ligt met een volwassen man in bed die alleen maar "hmmm" zegt". Zijn oudere broer, het personeel van het weeshuis iedereen zegt me dat hij daar weg moet. Nu hij eenmaal de cardioloog heeft gezien en er als diagnose kwam dat David eerst aan moest sterken voor hij geopereerd zou kunnen worden, zou opname in een prive-ziekenhuis het beste zijn.

David zegt : "Where will I be with Christmas? ".

Ik vraag hem: "Where do you want to be?"

"I want to be home at the centre ." zegt David.

Ik belooft David dat we dat gaan proberen.

De voorbereiding voor kerst gaan door.

Het is echt geweldig dit jaar, we hebben geen zorg over geld voor eten en cadeautjes.

Ieder kind kleurt een doos en daar gaan cadeautjes in, het zij ballonnen, snoepjes en koekjes.

Dit jaar is er zoveel meer, kleurboeken, kleurtjes en een waterpistool.

Het belooft echt een geweldige kerst te gaan worden.

We hebben zelfs geld om ook tweede kerstdag te vieren.

David blijkt een ontsteking te hebben in zijn hartweefsel en er komt malaria overheen .

We besluiten David op te halen uit het ziekenhuis en naar een ziekenhuis dichtbij te brengen.

David heeft al stress op de maag van het ziekenhuis waar hij was en dit blijkt dus veel rustiger voor hem. Een ruimte waar we hem kunnen bezoeken, een bed alleen en heel veel aardige zusters en doktoren. We hopen dat David zo weer wat aan zal sterken.

De kinderen zingen in het ziekenhuis iedere dag voor David of lezen voor. David geniet daar echt van.

Kerstavond, de boom wordt versierd.

De kerstnachtdienst begint.

De kinderen springen en dansen en verheugen zich op een geweldig feest en daarmee is het feest begonnen.

Het kerstontbijt bestaat uit limonade, worstjes, witbrood en omelet!

Na het ontbijt hebben we de kerkdienst met veel gezang en een kerstoneelstuk.

Na de dienst is er limonade en popcorn.

Er is muziek en de kinderen vermaken zich prima.

Dan is er lunch met kip en na de lunch begint het programma.

We besluiten te starten met gezamenlijke spelletjes zoals stoelendans.

David wordt opgehaald in een mooi versierde rolstoel.

David was blij maar ook moe en kon daardoor maar even blijven.

De kinderen zingen voor David: "We know that you can make it, we know that you can stand, no matter what will come or go your life is in God's hands ",

Meer liederen worden gezongen en dan bidden we gezamenlijk voor David.

Dan gaat David weg met de auto.

De kinderen zijn stil.

We gaan snel door met een spel.

Een klas wordt in het midden geroepen en iedereen krijgt een ballon, ze moeten de ballon opblazen en wiens ballon het eerste knapt is de winnaar en zo krijgen we de lach er weer in.

Daarna gaan de kinderen in groepjes, ze gaan zaklopen, penalty schieten etc. De winnaar mag zijn doos ophalen.

De kinderen hebben een geweldig feest, nog nooit hadden we zoveel te eten en drinken met kerst en zoveel cadeautje. De waterpistolen zijn gegarandeerd succes.

's- Avonds zegt ook personeel: zo'n geweldige kerst hadden we nooit ".

Tweede kerstdag: Er is een springkussen, kindersmincken, muziek en een geit wordt geslacht. De kinderen lachen en maken een hoop plezier.

Peter Gitau (opgegroeid in het weeshuis en grote broer van David) die de leiding heeft over de spelletjes en over het springkussen heeft deze ochtend ook clowns mee genomen.

Ik vraag Peter of de clowns meekunnen naar het ziekenhuis en dat kan.

David lacht als hij de clowns ziet.

Het is dubbel allemaal, we hebben zo'n geweldig feest in het weeshuis en ondertussen hebben we ook zo'n angst om David.

Gelukkig kunnen we David laten delen in het feest en iedere dag naar hem toe gaan.

Dan masseer ik zijn kleine ruggetje terwijl de kinderen zingen , we kunnen in alle rust met elkaar praten..

We zien David echter achteruitgaan. Ik spreek met de arts en we besluiten dat David maandag naar de cardioloog gaat in het beste ziekenhuis van Nairobi.

Zo bel ik tijdens de kerstdagen met ander ziekenhuizen, geen cardioloog die werkt met kerst.

Ook deze ziekenhuizen zeggen me dat het beter is te wachten tot maandag.

Zoveel mogelijk kinderen neem ik dit weekend mee naar David.

Het weekend duurt zo lang.

De zondag breekt aan, de kinderen dansen, allemaal! Ook de puberjongens die zich daar soms te groot voor voelen staan enthousiast te zingen en te dansen.

Peter Gitau (de broer van David) spreekt.

De dienst is voor David, samen vormen de kinderen een leger voor God.

Peter Gitau spreekt over David en Goliath.

Hij verteld dat David Goliath moet verslaan en verteld ook dat we allemaal een Goliath hebben in ons leven.

Dan wordt er weer gezongen: "The battle belongs to the Lord".

's-Middags vertel ik David over de dienst.

Hij zegt dat hij geroepen wordt.

We zingen.

Hij vroeg vorige week al om een pastoor en die kreeg die ook.

Dan breekt de maandag aan....gelukkig weer een normale werkdag en we hebben een afspraak met de beste cardioloog in een heel duur ziekenhuis.

De dokter zei dat hij het zou halen tot die dag ik had mijn bedenken en bad tot God.

De maandag brak aan en we gingen David halen. David stierf onderweg naar het ziekenhuis in de armen van zijn oudere broer Peter Gitau.

Het was een dubbele tijd , de mooiste kerst ooit in het weeshuis en daar mocht David deel van zijn. Het is gegaan zoals David het wilde.

Iedere dag zijn we bij hem geweest en zongen we over God en dat maakte David blij.

David wist allang dat hij ons ging verlaten.

Wij wilden het alleen niet accepteren.

David wist allang ..`dit is mijn laatste kerst`.

Ik prijs God voor de tijd die we als familie nog samen hebben gehad en alle mooie dingen. Zo ging David mee

kamperen in Nakuru met Wings of Support.

Toen eigenlijk al wist ik dat David mee moest naar Nakuru omdat het wel eens zijn laatste keer kon zijn. Toch blijf je hopen dat je gevoel onterecht is.

Ik kijk naar de levenloze David, zijn gezichtje is vredig en zelfs een beetje blij.

David was een grappenmaker, en terwijl de tranen over mijn wangen rollen denk ik. misschien is David nu al grappen aan het maken met engeltjes.

Peter Gitau geeft aan sterk genoeg te zijn om het de kinderen te vertellen.

Al de kinderen zitten in de eetzaal en Peter laat ze een lied zingen en vertelt dan wat er deze ochtend is gebeurd en zegt: "We love David much but God loved him more".

Peter is zo ijzersterk en ik bewonder hem en zoveel anderen hier.

Peter Wachera de chauffeur die deze ochtend als een bezetene heeft gereden naar het ziekenhuis toen David zijn hartje stil stond , toeterend door de verkeersdrukte of door gras en berm staat hier kinderen op te vangen en toe te spreken.

Deze beide Peters zijn erg betrokken geweest bij David ook in het ziekenhuis en voor hun moet het zo moeilijk zijn maar hier staan ze beresterk anderen op te vangen.

Het oud en nieuw feest zullen we vandaag en morgen niet vieren.

We bereiden een begrafenis voor.

De enorme kracht van de mensen hier, het saamhorig zijn en het vertrouwen.

We geven elkaar de kracht om door te gaan.

We willen graag een heel mooi afscheid van David en dat bereiden we nu voor.

Het klinkt misschien wat raar na zo'n verdrietige nieuwsbrief maar ik wil jullie allemaal een heel erg gelukkig en gezond 2004 wensen.

&

Kwaheri (Tot ziens in Swahili)

Ria Fennema